

Călătorie un nor^{pe}

Véronique Massenot • Élise Mansot

Traducere din limba franceză de
Patricia Rădulescu

Editura Katartis

Pentru tatăl meu, care vorbește toate limbile... sau aproape toate!

Pentru mama mea, care mi-a povestit încă din copilărie despre această pictură.

Pentru toți călătorii, fie că pleacă sau sosesc...

V. M.

Pentru toate pădurile din lume
și pentru păsările care trăiesc în ele...
Pentru părinții mei, care m-au învățat să le admir.

É. M.

Titlu original: Voyage sur un nuage
© Editions L'Élan vert, 2008

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, transmisă, difuzată sau păstrată cu ajutorul unui sistem de stocare, în nicio formă și în niciun mod, grafic, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare și multiplicare, fără acordul prealabil scris al SC Katarsis Solutions SRL.

Copyright © Editura Katartis, 2022 pentru prezenta ediție.

Credite fotografice:

Marc Chagall

Mirii de la Turnul Eiffel, 1938-1939

© Adagp, Paris 2008

© Photo CNAC/MNAN, Dist. RMN Philippe Migeat

Redactor: Ionuț Dragu

Coordonator editorial: Ștefania Iorga

DTP: Magdalena Radu

Tipărit la Masterprint Super Offset

Katarsis Solutions S.R.L.

Adresa: Valea Cascadelor, nr. 21, Sector 6, București

Telefon: 0770 529 895

Website: www.katartis.ro

E-mail: office@katartis.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MASSENOT, VÉRONIQUE

Călătorie pe un nor / Véronique Massenot, Élise Mansot ; trad. din

lb. franceză de Patricia Rădulescu. - București : Katartis, 2022

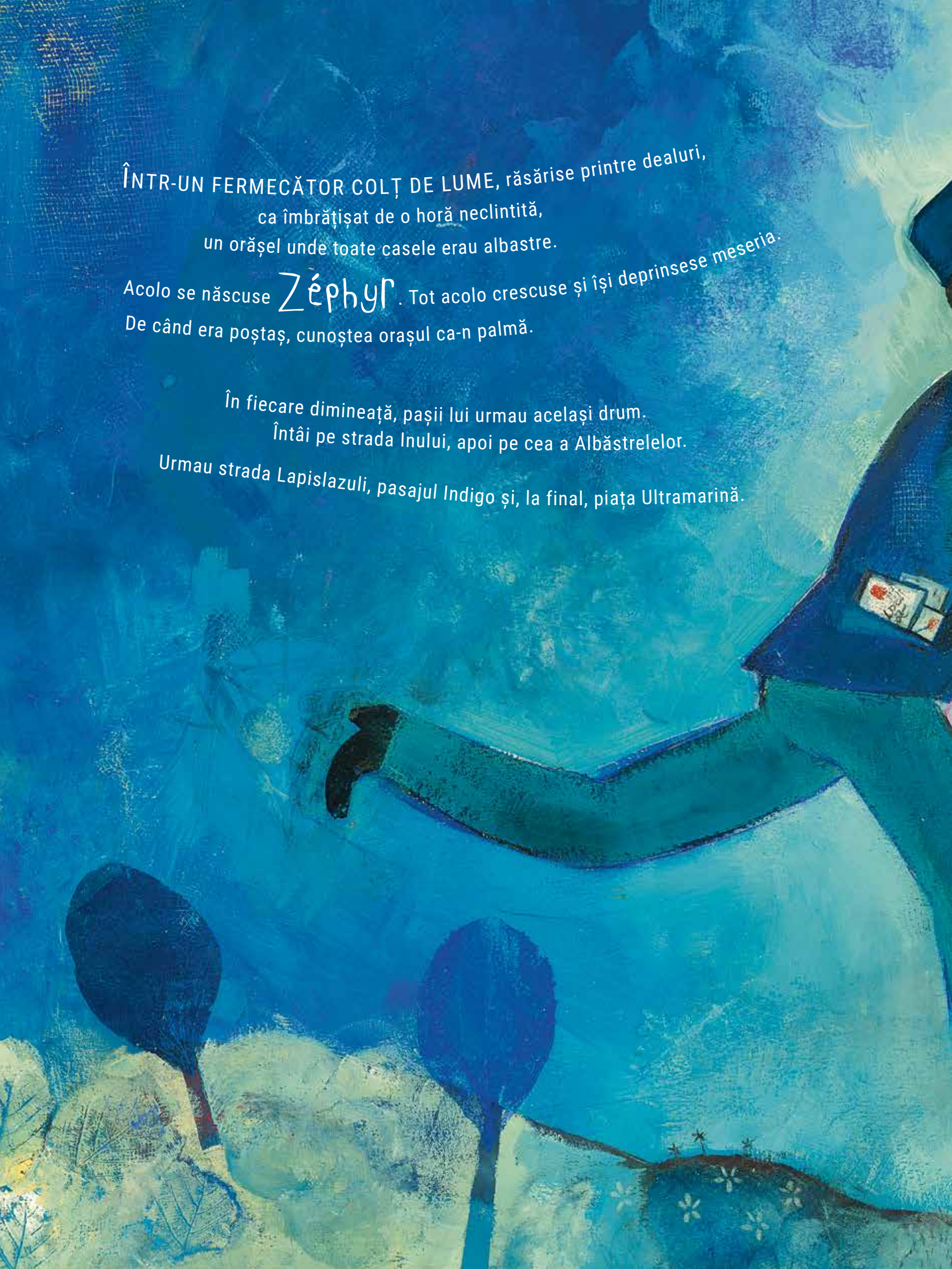
ISBN 978-606-9677-50-6

I. Mansot, Élise

II. Rădulescu, Patricia (trad.)

087.5

ÎNTR-UN FERMECĂTOR COLȚ DE LUME, răsărise printre dealuri,
ca îmbrățișat de o horă neclintită,
un orașel unde toate casele erau albastre.

Acolo se născuse *Zéphyr*. Tot acolo crescuse și își deprinsese meseria.
De când era poștaș, cunoștea orașul ca-n palmă.

În fiecare dimineață, pașii lui urmau același drum.

Întâi pe strada Inului, apoi pe cea a Albăstrelelor.

Urmau strada Lapislazuli, pasajul Indigo și, la final, piața Ultramarină.

SEARA, când termina de împărțit scrisori,
poștașul se întorcea în mansarda lui. Privea
cerul de deasupra orașului
și orizontul care
își schimba culoarea.
Norii treceau, jucându-se de-a v-ați-ascunselea
cu Soarele... sau cu Luna.

Și se transformau când în găină uriașă, când
în violoncel, când în țap bărbos,
când în Turnul Eiffel...

Dar Zéphyr ar fi vrut
să vadă mai departe.
Casa lui nu era prea înaltă,
iar ochii lui tânjeau să vadă
mai mult.

De aceea, visa că pleacă...